

Sange over i Soldaternes Sangbog. Jeg maa nu sige, at vi gamle, der have levet paa den Tid, hvor det var ret almindeligt, at man ved en selskabelig Sammenkomst bryggede en Bolle Punsch og sang nogle gemytlige Sange, vi trak lidt paa Smilebaandet, da han fremstillede disse Sange som noget saa forskrækkeligt, men der er maaske mange yngre Medlemmer her, der ikke kende disse Sange, og jeg tror derfor, det kunde være rigtigt for mig at udtale mig lidt om Sangene i denne Sangbog. Jeg skal da først og fremmest bemærke, at Officersforeningens Sangbog selvfølgelig ikke indeholder Sange, der ere skrevne af Officersforeningen eller af Officerer, det er gamle, gode Sange, skrevne af danske og norske Digtere, som vi allesammen i og for sig ganske godt kende. Af de Sange, som den ærede Folketingsmand fremdrog, var der for det første en god, gammel Sang af den norske Præst Jens Zetlitz, der levede for 100 Aar siden, og som er bleven sunget i Telemarken. Jeg tror ikke, at nogen kan paavise, at den der har haft nogen skadelig Indflydelse. Men dernæst omtalte det ærede Medlem en Sang, vi vist allesammen kende: I et Vinhus vil jeg sige mit Farvel etc. Denne Sang er digtet for 200 Aar siden af Landsdommeren i Viborg Hr. Tøger Reenberg, en Mand, som levede paa Holbergs Tid, og har haft megen Betydning for det danske Sprog og for den danske Kultur paa den Tid. Det var en flink og brav Mand, som holdt af et lystigt Lag, men ved Siden deraf var han en meget moralsk Mand, som har skrevet ikke ubetydelige Værker baade af religiøs og moralsk Natur. Den ærede Taler oplæste første Vers af denne Sang, som han mente skulde kunne faa en meget skadelig Indflydelse paa vore Sønner. Jeg tror, at det ærede Medlem ser ganske fejlt paa denne Sang, jeg tror, at der snarere er en ret moralsk Tendens i den, og jeg skal som Støtte herfor tillade mig at oplæse sidste Vers, i hvilket Forfatteren giver Moralens, nemlig hvorledes Eftermælet vil blive efter denne Fyr i Vinhuset. Det hedder saaledes:

„Saa tilkommer mig med Rette
 Et fortræffligt Monument,
 Som man over mig skal sætte,
 Thi jeg har det vel fortjent,
 Med den Gravskrift ovenover
 Som bør skrives paa Latin:
 Under denne Tønde sover
 Et forfyldt, fordrukkent Svin.“

Jeg tror ikke, at vore Sønner egentlig af denne Sang skulde blive opfordrede til

at drikke, jeg tror endda, at man ganske rolig kunde synge den i en Afholdsforening. Jeg husker ikke flere af de Sange, det ærede Medlem fremdrog, men det er i og for sig ogsaa ligeegyldigt, Bogen indeholdt Sange, som vore forskellige Digtere i en lystig Stemning have skrevet til Bacchi Pris, lige fra Oehlenschläger og Baggensen og ned til dem, som vi kende saa meget godt, Folk som Hertz, Hostrup og Chr. Richardt. Man kunde, ved at tage enkelte Strofer eller et lille Vers af dem, maaske finde noget, der kunde se frygteligt ud, men jeg tror, at Forfatterne af de Sange, som her ere omtalte, hverken ere gaaede ud paa at prædike Drikkeri, Hor eller andre Nederdrægtigheder. Om den lille Bog, som her foreligger, skal jeg i øvrigt sige, at den vel indeholder nogle Drikkeviser paa samme Maade som alle den Slags Bøger, der bruges i Foreninger, hvor unge Mennesker komme sammen ved et Bæger, for Eksempel i Studenterforeningen og deslige, men naar der er trykt paa den, at den er indrettet særlig for militære Foreninger, ligger det udelukkende i, at den indeholder et betydeligt Antal Soldatviser og Krigssange. I og for sig er denne Bog en meget uskyldig Bog, men jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at det naturligvis ikke nogen Sinde har været Meningen direkte at bruge den til Sangbog for det indkaldte Mandskab. Der har tværtimod fra Krigsministeriets Side her fundet en ikke ubetydelig Undersøgelse Sted, om hvilke Sange der bedst egnede sig til den Anvendelse, og jeg skal gøre mig en Fornøjelse af at forelægge Finansudvalget i sin Tid det Resultat, til hvilket vi ere komne. Den ærede Folketingsmand spurgte mig dernæst om, hvorledes den Sag skulde bringes til Udførelse. Det vil jeg naturligvis nødig svare indgaaende paa nu, det er jo et Forsøg, der skal gøres, og det er rimeligt ved et Forsøg at overlade Afdelingerne nogen Frihed alt efter de lokale Forhold, Indkvarteringsforholdene og efter de forskellige Vaabenarters Tjenestetid. Kun en Ting vil jeg sige, at Krigsministeriet bestemt fastholder, at Deltagelsen skal være en frivillig Sag. Jeg haaber, at Folketinget er enigt med mig i, at det var ønskeligt, om saa mange som muligt lærte vore gode gamle Sange med de tilhørende smukke hjemlige Melodier. Jeg skal derfor varmt anbefale denne Sag til Tinget i det hele taget og Finansudvalget i Særdeleshed.

Da jeg nu en Gang har faaet Ordet, maa jeg maaske gøre nogle enkelte andre